

Lupul turbat

C. S. Cristophe

Lupul turbat

LUPUL TURBAT

de C. J. CHRISTOPHE

I.

Dumbrava

Sei departe de strada, în care locuiau cei doi băieți, se găsea un lac, înconjurat cu păpuri. În realitate, nu era decât o mlaștină, mică și pe jumătate uscată. Pământul din jurul ei era moale, în care picioarele se afixau cu mare ușurință.

Cei doi băieți, despre care vorbeam, nu se cunoșteau, și toate că locuiau față în față, pe aceeași stradă, se întâlneau de multe ori, pe când priveau amândoi la urmasii din capătul străzii, dar nu-și vorbeau niciodată. Se mulțumeau doar să fixeze apa murdă și neîntinată, sau să urmărească ștornul vreunui bădăc.

Unul dintre ei se numea Werner Wolf, iar celălalt Bertram Müller. Werner reușea în toate, atacă de joasă vârstă, cu care nu se prea împăca bine. Era cel mai puternic dintre copiii săi și dușmanii lui preferau să-l evite. Acesta nu însemnă că Werner era un băiat rău. Din contră, își afla cu plăcere plăcerea la nevoie, dar din când în când își permitea să facă și câte o strengărie. Lucrul acesta îl cunoșteau nu numai profesorii, dar și părinții.

Tatăl lui Werner era un contra-maistru într-o fabrică de avioane. Werner îl vizitase în dese rânduri în atelierul lui. El văzuse supraveghind, asemenea muncii, o întregă sală de lucru. Mașini mari și lucrătoare, în mijlocul cărora, duceau din toate puterile, răspundând mirosului plăcut al uleiului ars. Lucrători învârtiți în culopete albastre se învârtteau în jurul mașinilor, montând fără încetare piese de avion și nelăsând din ochi lucrul lor, de care depindea viitorul și siguranța Statului.

Tatăl lui Bertram era un major-instructor al aviatorilor. Era un bărbat care plăcea de la prima vedere, prin statura lui înaltă și voioasă. Sgăreț la vorbă, asemenea

oamenilor cari poartă o mare răspundere, cu ochii scântecători, totdeauna ras proaspăt, domnul Müller era tipul perfect al ofițerului german.

Când trecea pe stradă, îmbrăcat în uniformă, toți copiii rămăseseră făcuți, privind-l: „Oh, câte decorații avea pe pieptul lui! Puține, dar avea! Și ce mers sprințen!”

Bertram admira aceste semne de distincție cu venerație, atunci când tatăl lui îi dădea voie să cotrobăiască în caseta din lemn sculptat, în care acesta din urmă și le păstra. Era mândru de părintele său și aștepta cu nerăbdare clipa, când va avea și el asemenea podoabe de vilejie.

Dar să revenim la băieții noștri.

Era o zi călătoare. Soarele își oglindea razele lui pe suprafața lacului și băieții profitară de această renaștere a naturii pentru a se îndrepta spre colțul lor preferat. Bertram se obișnuise pe marginea lacului și-și pierdea timpul aruncând pietricele în apă. Acest joc îl distra atât de mult, încât nu observă apropierea lui Werner. Apa se desfăcea în cercuri largi, lăsând pietrele să se cufunde ușor spre fundul negricios. Deodată, un strigăt de ajutor îl lăsa din visare. Dintr-o săcitură, Bertram fu în picioare și ajunsese la timp, pentru a-l apuca pe Werner, care urmărind o salamandă, alunecase în stufăriș. Băieții bălău lupta din răspuseți să-și tragă picioarele din nămolului vâscos și cine știe ce s-ar fi întâmplat, dacă Bertram nu sosisese în ajutorul lui, în ultimul moment.

Bertram făcu o efortare și-l trase afară. Dar Werner își mișcă din nou greșit piciorul și se afundă și mai mult în pământul moale. Bertram nu-și pierdu cumpătul. Se opinti și prinzându-l pe băiat de părul lui blond, trase cu putere. De data aceasta, isbuti să-l salveze. Până să-l spue vre-un cuvânt, îl apucă de braț și-l duse la el, acasă, așa cum era: plin de noroiu, cu părul răvășit și cu groaza înlipărită în ochii lui albaştri și nevrozați.

Werner se desbracă și se spală, ajutat de Bertram. Micuța cameră, pe care băiatul o locuia, nu avea decât un lighean și cu toată timiditatea lui Werner, băiatul nu-l slăbi din ochi până când nu-l văzu din nou curat și prezentabil.

Mama lui Werner era severă, mult mai severă decât tatăl lui. Avea ochi albaştri și căpe păven pe cineva, se părea că vrea să pătrundă în adâncurile sufletului.

Își iubea copilul, dar prin severitatea ei, căuta să-i dea o educație aleasă. Tatăl însă era mai liniștit, prin faptul că știa că soția lui își îndeplinea misiunea de mamă și educatoare cu prisosință.

Ah, ce ceartă ar fi primit Werner, dacă mama lui ar fi aflat că el căzuse în noroiul mlaștinci, pe când voia să prindă o salamandă — și pe care n-o prinsese!

Iată pentruce Bertram se apucase să spele hăinuța celui salvat. Dar el nu avu timpul necesar, căci mânerul ulei fu scuturat cu putere. O voce de femeie, oarecum mirată, strigă:

— Bertram, ce s'a întâmplat? De ce te-ai înecut? Deschide imediat!

Cei doi băieți schimbă o privire. Bertram era obișnuit să asculte. Mama lui era atât de blajină, încât majorul se supăra dese ori, când găsea că nevasta lui nu și pedepsește îndeajuns bui. Ochii ei erau plini de bunălate, iar surâsul îngăduitor. Bertram o iubea foarte mult și niciodată nu voia s'o supere. Și nici de data aceasta n'a că se îndreptă spre ușă și o deschise.

— Doamneule, exclamă doamna Müller făcând un gest de scârba. Deschide imediat fereastra! Pentru numele Domnului, de unde vine mirosul acesta îngrozitor?

Dar când observă hăinuța din lighean și pe Werner, care tremura din toate mădugarele, ochii ei se luminară și continuă:

— Doamne, poți să răcești! Puneți o haină de-a lui Bertram și dă-mi toate lucrurile tale, ca să le curăț.

— N'a fost Maria aici, spuse Bertram. Deaceia m'am gândit să... eu... le spăl singur.

— Dă-mi-le repede! zise blonda și zvelta femeie cu energie.

Ea luă pachetul cu îmbrăcăminteă murdară și udă și dispăcu din odaie.

Total se va grănja, spuse Bertram lui Werner cu convingere, când Werner părăsi casa îmbrăcat în hainele celuilalt.

Din ziua aceea, prietenia celor doi băieți deveni și mai strânsă. Werner Wolf începu să viziteze casa însoțit din ce în ce mai mult și bătrânul ocaș, simpatizându-l pe băiet, pentru felul lui sincer și deschis, se bucura în suflet că fiul lui își găsisse un bun prieten. Din când în când, Werner ieșea din holștea lui și în discuțiile cu Bertram constata căto o strângătoare,

lucru care-l făcea pe fiul majorului să-i poartesească „Lupul turbat”. Și această poreclă îi rămăsese și după ce-și luă brevetul de pilot.

Dar într-o bună zi, Werner, fiind o dată prea impetivă, comise o faptă urită, care costă oarecum pe tatăl lui Bertram. Bătuse un coleg de școală, care-i scribise ghiocidanul în cap, bine înțeles în glumă.

— „Îmi pare rău,” dar nu te pot invita mâine la nașterea, spuse o săptămână mai târziu Bertram lui Werner. Tata mi-a interzis cu desăvârșire.

— De ce să mă inviti? Ce e mâine?

— Ziua mea de naștere. Am poștii mei mulți băieți și așa îți vreau să vii și tu, dar mi-ai supărat pe tata.

— Cine trebuie să vină? întrebă Werner puțin mâhnit.

— Doi băieți din clasă mea, răspunse Bertram. Am copiat de la unul problema de aritmetică și a trebuit să-l invit. Celălalt e fiul unui cofetar.

Sosi și ziua, când Bertram urmasului clădeșteceasului. Tatăl îi obligă să se scorde mai devreme, cu să aibe timp să se îmbrace și să la gustarea de dimineață împreună cu părinții. Masa era acoperită cu tot felul de bunătăți. Mama și Maria sora lui Bertram, aveau ochii umeri, dar Bertram se făcu că nu le observă, cu toate că ei sufletul lui era oarecum alina de absența prietenului său. După ce termină cu cina cu lapte, el luă o carte ce trata despre aviație — un dar al tatălui său — și începu să citească. Era singurul mijloc cu să uite.

După seară, el luă nașterea cu părinții lui și cu mai mare grabă și se pregăti să-și aștepte mosafirii. Prima fu o mătușă bătrână, care-i aduse ca de obicei un torș făcut de ea și care niciodată nu-i plăcuse lui Bertram. Urmară apoi câteva rude și fiecare îi dăruj fie un serviciu de coaiu, fie un pahar pentru bere. Toate aceste vizite, Bertram le primea cu indiferență și doar când auzi sunând soneria, făcea o înbușoră de bucurie. De-abea acum începea sărbătorirea lui!

Cel care sunase era primul dintre colegii lui. Fiul cofetarului. Acesta îi aduse o cutie cu tot felul de instalații electrice. La vederea acestui dar neașteptat, Bertram bătu din palme fericit. Acum, el putea să-și instaleze în fiecare cameră câte-o sonerie sau câte-un telefon! Ce bucurie!

Un nou săvârșit, îi făcu pe Bertram să se repedă la ușă. Era colegul, care-l strecura din când în când caștului

de matematică pentru a-l ajuta. De fapt, lucrul acesta nu e prea periculos, dar care profesor nu-și copiază leza sau vre-o problemă în liniștea lui?

Noul venit îl adusese și el un cadou: o carte de astronomie. Într-o zi, Bertram îi spusese că dacă împrejurările îl vor împiedica să se facă aviator, atunci el să va face astronom. Și camaradul său nu-l uitase.

Dar în momentul, în care Bertram luă cartea în mână, amelia suia ventru a treia oară.

— Cine poate fi? exclamă Bertram surprins și dădă în vestibul urmat de Maria. Deschise ușa și rămase cu înălțat când îl văzu pe Werner. Și, Dummertule, ce ținea el în mână? Un pachet de o mărime uriașă!

Ce s'a întâmplat? Ce ai acolo? balborosi Bertram mirat și în același timp îngrozit, căci Werner era plin de sânge pe mâini.

— Eu... am vrut...

— Hot, într-o odată, spuse magna core într-o timp se suprapise de ușa. Dar, Dummertule, ce ai în acest pachet enorm?

Cu ajutorul celor aflați în casă, monstruozul coțet fu tras în cameră. Ochii tuturor scânteiau de curiozitate. Cu mâinile tremurânde de emoție, Bertram începu să deslege stăruie ce lega pachetul. Și când ultimul înveliș fu îndepărtat, un „Oh!“ prelung și multiplo se auzi în cameră.

În fața micii societăți apăru un model pe deantregul terminat al unei avionete, pe care Werner o lucrase singur.

Bertram rămase timp de câteva clipe nemiscat, privind ulecăușă capu-d'operă.

— Dar, spuse el înălțat, cu nu pot primi așa ceva, Werner. Totdeauna mi-ai spus că lucrezi la acest avion numai din plăcerea de a-l avea.

— Da, recăzla era intenția mea, răspunse Werner cu fața roșie, dar tu ești prietenul meu și eu... vreau să îți dăruiesc!

În cameră, se făcu tăcerea cea mai desăvârșită. Cavalele „tu ești prietenul meu“ înzdră în sufletul lui într-un eon de nelăgăduit. Fiecare își dădea seama de strânsă prietenie ce-i lega pe cei doi băieți.

Tocși seara, Bertram nu făcu altceva decât să-și admire neașteptatul cadou. Se hotărîse să-și boteze avioneta cu numele de „Werner“, iar botezul să aibe loc a doua zi dimineață.

Dupa plecarea invitatilor, soai și majorul dela serviciu.

— Cum? strigă el, când află despre vizita lui Werner. Ți-ai spus doar că acel vagabond n'are ce căuta în casa mea!...

— Greșești, scumpul meu, și întrerupse soția lui. Werner nu e chiar atât de rău, după cum crezi tu. În afară de aceasta l-am auzit pe Bertram spunându-l lui Werner: „...n'am avut permisiunea să te invit de ziua mea...”

— Și ce-a răspuns celălalt? făcu majorul supărat.

— A spus o singură frază: „Dar sunt prietenul tău!” Nimic altceva.

— Așa? făcu majorul cu voce puțin îndulcită. Și asta ce este?

El aruncă o privire mirată asupra soției sale, pe care Bertram o pusese într'un colț al odăii. Bertram își cunoștea tatăl. Știa că furia îi trece tot atât de repede, după cum isbucnește, așa că răspunse, fără nici o teamă:

— E darul lui Werner Wolf.

În vocea lui apăruse o ostecare mătărnă. Majorul luă aparatul în mână și-l privi câțva timp cu atenție.

— Frumos lucrat, murmură el, ca pentru sine. De unde a învățat să facă așa ceva?

— În timpul liber, el frecventează un atelier de artizanat, răspunse Bertram repede. E în anul doi.

Majorul nu răspunse, dar în ochii lui apăruse o strălucire de satisfacție.

II

Trecuseră săptămâni, chiar luni. Majorul începuse să vie acasă din ce în ce mai târziu și pe fața lui se putea căi o extremă încordare. Această încordare se vedea nu numai la el, ci la toți oamenii, cari își dădeau seama că se pregătesc ceva și că în curând Patria își va chema cetățenii săi pentru a li apăra.

Pentru băieții noștri, această neînșiră trecu oarecum neobservată. Într-o zi, Bertram întâlnindu-și prietenul, îi spusese:

— Tatăl meu are acasă un revolver militar. De unde-l are, nu știu, dar l-am văzut acum o săptămână pe mînsa lui de serie. E o armă foarte frumoasă și zilele trecute m'am uitat cum funcționează.

— Ai tras cu acest revolver? întrebă Werner, cu ochii plini de curiozitate.

Bertram rîse.

— Nu, căci aș fi primit o bătaie bună, dacă tatăl meu ar fi aflat că am jucat cu el. Afară de aceasta, arma nu rîu încercată.

— Nu e nimic, răspunse Werner. Voi ști să fac rost de gloanțe. Dacă vrei, vom merge pe dealul de alături. În câteva zile, vom învăța să tragem la cel mai bun soldat.

— Nu cumva?.. Nu, Werner, nu se poate...

Dar băiatul îl întreruse:

— Nu-ți face griji. Tatăl tău nu va afla nimic. Eu mă oblig să fac rost de gloanțe, iar tu să aduci revolverul.

— Nu, replică Bertram energic. Nici nu mă gândesc să fac așa ceva!

Oh! făcu Werner rîzînd și privind-și prietenul ironic, n'ar fi crezut că poți fi atât de fricos.

— Eu, fricos? strigă furi majorului. Deă mai repetă încă acest cuvânt, atunci...

— Ei bine, — și Werner făcu un gest de indiferență, — n'ai decât să faci cum îți place.

Trecută câteva zile, într-o Sâmbătă seară, părinții lui Bertram fură invitați la niște prieteni și tatăl rămânând singur acasă. La început, el privi pe ferestre. Căuta prin acest lucru să-și ameneze plăcerea. Deodată, tresări: o figură, stând de cealaltă parte a străzii, îl făcea străluci. Să fie care Werner? Da, desigur, nu putea fi decât Werner Wolf!

Bertram deschise brusc ferestre și-i răspunse la chemare. După câteva clipe, Werner era la poartă.

— Dece stai în casă? îl întrebă el pe Bertram. Afară e atât de plăcut!

— Nu pot ieși, răspunse celălalt clătănind din cap. Părinții sunt plecați de-acasă. Vino mai bine tu înăuntru.

— Și când se întorc? întrebă Werner prudent.

— N'am nici o idee. Ce vrei să faci?

Werner indică cu degetul cabinetul de lucru al majorului.

— Oh, am avea cel mai bun prilej să încercăm revolverul tatălui tău, spuse el.

— Nici să nu te gândești la așa ceva! îl repezi Bertram fără covăire.

— Dar ce să-l văd, lui dai voie? fecu celălalt surâzând.

— Să-l veri?... Bertram se gândi o clipă, apoi conchise: Dar e înecut în sertar și eu n'am cheia.

— La ce să-ți frământezi capul cu asemenea dificultăți? râse Werner. Sunt sigur că cheia dela biblioteca ta se potrivește de minune în broasca sertarului, unde spun că-și ține tatăl tău arme.

Și înainte ca Bertram să-și dea seama ce face, cei doi băieți se găsiră la biroul majorului. Încercaseră, rând pe rând, toate cheile afiate în casă, dar nici una nu se potrivea.

— Ți-e frică? întrebă Werner deodată, privind obrazul palid al prietenului său și ochii lui neliniștiți.

— Frica? Nu replică celălalt. Dar mi-e rușine de ceea ce vreau să facem.

— N'ai de ce să-ți faci nimic rea, murmura Werner, dar în clipa aceea, auzi cum cineva deschidea ușa dela intrare.

— Tatăl meu!, exclamă Bertram într-o clipă. Pentru Dumnezeu, s'o ștergem de aici!

Cei doi ieșiră din cameră și se așezară pe scaune, ca și cum nimic nu s'ar fi întâmplat. Majorul tocmai intra.

— Am văd că încă nu s-a încheiat marea cruce a vieții. Nu s-a putut încheia și pe lângă voi, pe lângă cei care au rămas în viață. Dar bine, Bertram, primesc, văzute și nedăruite.

1. *Chlorophyll a* (Chl *a*) is the primary photosynthetic pigment in most plants and algae. It is a green pigment that absorbs light energy in the blue and red regions of the visible spectrum.

It is not clear that the model is a good fit for the data. The model is a good fit for the data, but the model is not a good fit for the data.

For a detailed description of the proposed system, please refer to the following references.

Într-o zi, când mergeam la muncă, am văzut un bărbat care se plimba singur pe o stradă goală. El avea o expresie tristă pe fața sa și se uita la pământ. Când l-am văzut, m-am oprit și l-am întrebat: „Ce te doare?” El mi-a răspuns: „Nu știu, dar simt că ceva nu e în regulă.”

Կերպարները փոխարինվում են իրենց համարներով՝
 1-ը փոխարինվում է 2-ով, 2-ը՝ 3-ով, 3-ը՝ 4-ով, 4-ը՝ 5-ով, 5-ը՝ 6-ով, 6-ը՝ 7-ով, 7-ը՝ 8-ով, 8-ը՝ 9-ով, 9-ը՝ 10-ով, 10-ը՝ 11-ով, 11-ը՝ 12-ով, 12-ը՝ 13-ով, 13-ը՝ 14-ով, 14-ը՝ 15-ով, 15-ը՝ 16-ով, 16-ը՝ 17-ով, 17-ը՝ 18-ով, 18-ը՝ 19-ով, 19-ը՝ 20-ով, 20-ը՝ 21-ով, 21-ը՝ 22-ով, 22-ը՝ 23-ով, 23-ը՝ 24-ով, 24-ը՝ 25-ով, 25-ը՝ 26-ով, 26-ը՝ 27-ով, 27-ը՝ 28-ով, 28-ը՝ 29-ով, 29-ը՝ 30-ով, 30-ը՝ 31-ով, 31-ը՝ 32-ով, 32-ը՝ 33-ով, 33-ը՝ 34-ով, 34-ը՝ 35-ով, 35-ը՝ 36-ով, 36-ը՝ 37-ով, 37-ը՝ 38-ով, 38-ը՝ 39-ով, 39-ը՝ 40-ով, 40-ը՝ 41-ով, 41-ը՝ 42-ով, 42-ը՝ 43-ով, 43-ը՝ 44-ով, 44-ը՝ 45-ով, 45-ը՝ 46-ով, 46-ը՝ 47-ով, 47-ը՝ 48-ով, 48-ը՝ 49-ով, 49-ը՝ 50-ով, 50-ը՝ 51-ով, 51-ը՝ 52-ով, 52-ը՝ 53-ով, 53-ը՝ 54-ով, 54-ը՝ 55-ով, 55-ը՝ 56-ով, 56-ը՝ 57-ով, 57-ը՝ 58-ով, 58-ը՝ 59-ով, 59-ը՝ 60-ով, 60-ը՝ 61-ով, 61-ը՝ 62-ով, 62-ը՝ 63-ով, 63-ը՝ 64-ով, 64-ը՝ 65-ով, 65-ը՝ 66-ով, 66-ը՝ 67-ով, 67-ը՝ 68-ով, 68-ը՝ 69-ով, 69-ը՝ 70-ով, 70-ը՝ 71-ով, 71-ը՝ 72-ով, 72-ը՝ 73-ով, 73-ը՝ 74-ով, 74-ը՝ 75-ով, 75-ը՝ 76-ով, 76-ը՝ 77-ով, 77-ը՝ 78-ով, 78-ը՝ 79-ով, 79-ը՝ 80-ով, 80-ը՝ 81-ով, 81-ը՝ 82-ով, 82-ը՝ 83-ով, 83-ը՝ 84-ով, 84-ը՝ 85-ով, 85-ը՝ 86-ով, 86-ը՝ 87-ով, 87-ը՝ 88-ով, 88-ը՝ 89-ով, 89-ը՝ 90-ով, 90-ը՝ 91-ով, 91-ը՝ 92-ով, 92-ը՝ 93-ով, 93-ը՝ 94-ով, 94-ը՝ 95-ով, 95-ը՝ 96-ով, 96-ը՝ 97-ով, 97-ը՝ 98-ով, 98-ը՝ 99-ով, 99-ը՝ 100-ով, 100-ը՝ 101-ով, 101-ը՝ 102-ով, 102-ը՝ 103-ով, 103-ը՝ 104-ով, 104-ը՝ 105-ով, 105-ը՝ 106-ով, 106-ը՝ 107-ով, 107-ը՝ 108-ով, 108-ը՝ 109-ով, 109-ը՝ 110-ով, 110-ը՝ 111-ով, 111-ը՝ 112-ով, 112-ը՝ 113-ով, 113-ը՝ 114-ով, 114-ը՝ 115-ով, 115-ը՝ 116-ով, 116-ը՝ 117-ով, 117-ը՝ 118-ով, 118-ը՝ 119-ով, 119-ը՝ 120-ով, 120-ը՝ 121-ով, 121-ը՝ 122-ով, 122-ը՝ 123-ով, 123-ը՝ 124-ով, 124-ը՝ 125-ով, 125-ը՝ 126-ով, 126-ը՝ 127-ով, 127-ը՝ 128-ով, 128-ը՝ 129-ով, 129-ը՝ 130-ով, 130-ը՝ 131-ով, 131-ը՝ 132-ով, 132-ը՝ 133-ով, 133-ը՝ 134-ով, 134-ը՝ 135-ով, 135-ը՝ 136-ով, 136-ը՝ 137-ով, 137-ը՝ 138-ով, 138-ը՝ 139-ով, 139-ը՝ 140-ով, 140-ը՝ 141-ով, 141-ը՝ 142-ով, 142-ը՝ 143-ով, 143-ը՝ 144-ով, 144-ը՝ 145-ով, 145-ը՝ 146-ով, 146-ը՝ 147-ով, 147-ը՝ 148-ով, 148-ը՝ 149-ով, 149-ը՝ 150-ով, 150-ը՝ 151-ով, 151-ը՝ 152-ով, 152-ը՝ 153-ով, 153-ը՝ 154-ով, 154-ը՝ 155-ով, 155-ը՝ 156-ով, 156-ը՝ 157-ով, 157-ը՝ 158-ով, 158-ը՝ 159-ով, 159-ը՝ 160-ով, 160-ը՝ 161-ով, 161-ը՝ 162-ով, 162-ը՝ 163-ով, 163-ը՝ 164-ով, 164-ը՝ 165-ով, 165-ը՝ 166-ով, 166-ը՝ 167-ով, 167-ը՝ 168-ով, 168-ը՝ 169-ով, 169-ը՝ 170-ով, 170-ը՝ 171-ով, 171-ը՝ 172-ով, 172-ը՝ 173-ով, 173-ը՝ 174-ով, 174-ը՝ 175-ով, 175-ը՝ 176-ով, 176-ը՝ 177-ով, 177-ը՝ 178-ով, 178-ը՝ 179-ով, 179-ը՝ 180-ով, 180-ը՝ 181-ով, 181-ը՝ 182-ով, 182-ը՝ 183-ով, 183-ը՝ 184-ով, 184-ը՝ 185-ով, 185-ը՝ 186-ով, 186-ը՝ 187-ով, 187-ը՝ 188-ով, 188-ը՝ 189-ով, 189-ը՝ 190-ով, 190-ը՝ 191-ով, 191-ը՝ 192-ով, 192-ը՝ 193-ով, 193-ը՝ 194-ով, 194-ը՝ 195-ով, 195-ը՝ 196-ով, 196-ը՝ 197-ով, 197-ը՝ 198-ով, 198-ը՝ 199-ով, 199-ը՝ 200-ով, 200-ը՝ 201-ով, 201-ը՝ 202-ով, 202-ը՝ 203-ով, 203-ը՝ 204-ով, 204-ը՝ 205-ով, 205-ը՝ 206-ով, 206-ը՝ 207-ով, 207-ը՝ 208-ով, 208-ը՝ 209-ով, 209-ը՝ 210-ով, 210-ը՝ 211-ով, 211-ը՝ 212-ով, 212-ը՝ 213-ով, 213-ը՝ 214-ով, 214-ը՝ 215-ով, 215-ը՝ 216-ով, 216-ը՝ 217-ով, 217-ը՝ 218-ով, 218-ը՝ 219-ով, 219-ը՝ 220-ով, 220-ը՝ 221-ով, 221-ը՝ 222-ով, 222-ը՝ 223-ով, 223-ը՝ 224-ով, 224-ը՝ 225-ով, 225-ը՝ 226-ով, 226-ը՝ 227-ով, 227-ը՝ 228-ով, 228-ը՝ 229-ով, 229-ը՝ 230-ով, 230-ը՝ 231-ով, 231-ը՝ 232-ով, 232-ը՝ 233-ով, 233-ը՝ 234-ով, 234-ը՝ 235-ով, 235-ը՝ 236-ով, 236-ը՝ 237-ով, 237-ը՝ 238-ով, 238-ը՝ 239-ով, 239-ը՝ 240-ով, 240-ը՝ 241-ով, 241-ը՝ 242-ով, 242-ը՝ 243-ով, 243-ը՝ 244-ով, 244-ը՝ 245-ով, 245-ը՝ 246-ով, 246-ը՝ 247-ով, 247-ը՝ 248-ով, 248-ը՝ 249-ով, 249-ը՝ 250-ով, 250-ը՝ 251-ով, 251-ը՝ 252-ով, 252-ը՝ 253-ով, 253-ը՝ 254-ով, 254-ը՝ 255-ով, 255-ը՝ 256-ով, 256-ը՝ 257-ով, 257-ը՝ 258-ով, 258-ը՝ 259-ով, 259-ը՝ 260-ով, 260-ը՝ 261-ով, 261-ը՝ 262-ով, 262-ը՝ 263-ով, 263-ը՝ 264-ով, 264-ը՝ 265-ով, 265-ը՝ 266-ով, 266-ը՝ 267-ով, 267-ը՝ 268-ով, 268-ը՝ 269-ով, 269-ը՝ 270-ով, 270-ը՝ 271-ով, 271-ը՝ 272-ով, 272-ը՝ 273-ով, 273-ը՝ 274-ով, 274-ը՝ 275-ով, 275-ը՝ 276-ով, 276-ը՝ 277-ով, 277-ը՝ 278-ով, 278-ը՝ 279-ով, 279-ը՝ 280-ով, 280-ը՝ 281-ով, 281-ը՝ 282-ով, 282-ը՝ 283-ով, 283-ը՝ 284-ով, 284-ը՝ 285-ով, 28

— Cereți să spui întâi toate cu voce tare, da-
re-ntr-un loc, dar din păcate, s-a răsturnat, pe ca-
pota...

— În ce măsură vă ajută la răspunsul. Berlinul a strigat în-
jurul nostru și în jurul nostru

„Dacă ai se oga ochi, dar nu răsunăse în minte tăcerea,
 „în ochi. După ce se petrecea cu el, care săvârșea întru
 „în ochi. Un ochi era tăcut, alături de el în ochi, și
 „în ochi și el pe mai la zădărnici, Werner se apropie de
 „în ochi.”

Pe lângă faptul că este un om cu o mare încredere în sine, este un om care este capabil să se adapteze la orice situație. Este un om care este capabil să se adapteze la orice situație.

Figure 2

$\rho = \frac{1}{2} \left(\frac{1}{\rho_1} + \frac{1}{\rho_2} \right)$

1. The first step is to identify the problem or question that needs to be answered. This involves understanding the context and the specific requirements of the task.

Ein lustiges, Werner Wolf ist schamlos puritan

față de Bertram. Se întâlnesc cu el, dar Bertram spune că prietenul său nu mai are aerul.

Era mai rezervat și când Bertram a spus vorba despre tatăl său, odată cu Werner aream o simțire de rădăcină.

■

14

III

...într-o formă de repetență. Orientul poate deveni
...pe care îl are în trecut în fața Führer-ului
...a se afla în prezent subordonat de
...și să-l conducă pe mare și să-l arde
...pe mare și să-l arde pe mare și să-l arde
...pe mare și să-l arde pe mare și să-l arde

1. Werner Wolf is a professor of German literature at the University of Tübingen. He is the author of several books on German literature and culture, including "The Poetics of the Novel" and "The Poetics of the Short Story".

הנהגתו של השר לא נחשבת כהנהגת רשות, ולכן איננה כפופה למעקב של הוועדה. הוועדה איננה יכולה להורות על הפסקת ההנהגה, אלא רק להעביר את הנושא למשרד.

[illegible]

We can also see that the number of cases has increased.

De una la a la otra son mil muertes
de la una la otra mundo de pánico en el mar
de la una la otra la arena de arena de arena de arena
de la una la otra los huracanes

...pentru a putea să se declare război.

AVES NICOTIENSIS PAGE

5. Włocławek - 1. miejsce 1. miejsce na mistrzostwach województwa
 6. Włocławek - 1. miejsce 1. miejsce na mistrzostwach województwa
 7. Włocławek - 1. miejsce 1. miejsce na mistrzostwach województwa
 8. Włocławek - 1. miejsce 1. miejsce na mistrzostwach województwa

ceste pe care pentru mine sunt tot de un gen
 trebuie să-mi fie în același timp.

La fel, trebuie să-mi fie în același timp
 Welter și să-mi fie în același timp să-mi fie
 dintr-un fel. Așa că, pentru mine, este
 o singură și aceeași lucrare. Welter și să-mi fie
 dintr-un fel.

Așa că, pentru mine, este o singură și
 aceeași lucrare. Welter și să-mi fie
 dintr-un fel. Așa că, pentru mine, este
 o singură și aceeași lucrare. Welter și să-mi fie
 dintr-un fel.

Așa că, pentru mine, este o singură și
 aceeași lucrare. Welter și să-mi fie
 dintr-un fel. Așa că, pentru mine, este
 o singură și aceeași lucrare. Welter și să-mi fie
 dintr-un fel.

Așa că, pentru mine, este o singură și
 aceeași lucrare. Welter și să-mi fie
 dintr-un fel. Așa că, pentru mine, este
 o singură și aceeași lucrare. Welter și să-mi fie
 dintr-un fel.

Așa că, pentru mine, este o singură și
 aceeași lucrare. Welter și să-mi fie
 dintr-un fel. Așa că, pentru mine, este
 o singură și aceeași lucrare. Welter și să-mi fie
 dintr-un fel.

Așa că, pentru mine, este o singură și
 aceeași lucrare. Welter și să-mi fie
 dintr-un fel. Așa că, pentru mine, este
 o singură și aceeași lucrare. Welter și să-mi fie
 dintr-un fel.

Așa că, pentru mine, este o singură și
 aceeași lucrare. Welter și să-mi fie
 dintr-un fel. Așa că, pentru mine, este
 o singură și aceeași lucrare. Welter și să-mi fie
 dintr-un fel.

Așa că, pentru mine, este o singură și
 aceeași lucrare. Welter și să-mi fie
 dintr-un fel. Așa că, pentru mine, este
 o singură și aceeași lucrare. Welter și să-mi fie
 dintr-un fel.

Așa că, pentru mine, este o singură și
 aceeași lucrare. Welter și să-mi fie
 dintr-un fel. Așa că, pentru mine, este
 o singură și aceeași lucrare. Welter și să-mi fie
 dintr-un fel.

Așa că, pentru mine, este o singură și
 aceeași lucrare. Welter și să-mi fie
 dintr-un fel. Așa că, pentru mine, este
 o singură și aceeași lucrare. Welter și să-mi fie
 dintr-un fel.

[illegible]

Cei doi prieteni făcuseră drumul mizerabil și dur
Se despărțiră strângându-și mâinile cu putere.

Într-înd, trebuia să se lenească pe o bancă din Winton.
Ii venea greu să se despartă de prietenii lui prieteni
cui petrecuse o săptămână în viața ei și care erau atât de

Eu nu de mai puțin timp "quasi" prietenii ei. Cu
vechi și pe despartă. Într-o zi, o săptămână mai târziu, pe o
lăcrime și o slăbiciune cu una dintr-înd, se despartă de noi.

IV

Comandantul, vădit de oboseală, se așeză pe un scaun și își închide ochii. În fața lui stă un tânăr cu o față palidă și o privire tristă. El are în mână un document și îl citește cu atenție. Pe lângă el, pe o masă, stă o cutie de lemn, din care se aude un zgomot de metal.

— Ce este asta? — întreabă tânărul, privind la comandant. — Este un document care conține informații despre un anumit subiect. Trebuie să îl citești cu atenție.

Comandantul deschide cutia și scoate un document din ea. El îl citește cu atenție și apoi îl aruncă în aer. Documentul cade pe podea și se destrămă. Tânărul se apleacă să îl ia, dar comandantul îl oprește. — Nu trebuie să îl iei, — spune el. — Este un document care conține informații despre un anumit subiect. Trebuie să îl citești cu atenție.

— Ce este asta? — întreabă tânărul, privind la comandant. — Este un document care conține informații despre un anumit subiect. Trebuie să îl citești cu atenție.

Comandantul se așază pe un scaun și își închide ochii. Tânărul se apleacă să ia documentul, dar comandantul îl oprește. — Nu trebuie să îl iei, — spune el. — Este un document care conține informații despre un anumit subiect. Trebuie să îl citești cu atenție.

— Ce este asta? — întreabă tânărul, privind la comandant. — Este un document care conține informații despre un anumit subiect. Trebuie să îl citești cu atenție.

Sebe înseamnă Werner.

— Cum se numește? —

— Între altele, frumos și simplu.

— Și cum se numește? —

— Werner.

— Werner? —

— Werner.

— Werner? —

— Werner.

— Werner? —

— Werner.

— Werner? —

— Werner.

— Werner? —

— Werner.

— Werner? —

— Werner.

— Werner? —

— Werner.

— Werner? —

— Werner.

— Werner? —

— Werner.

— Werner? —

— Werner.

— Werner? —

— Werner.

— Werner? —

— Werner.

— Werner? —

— Werner.

— Werner? —

— Werner.

— Werner? —

— Werner.

— Werner? —

— Werner.

— Werner? —

— Werner.

— Werner? —

— Werner.

— Werner? —

— Werner.

— Werner? —

— Werner.

— Werner? —

— Werner.

fat la av. cad. lui
 adresă la
 înfuriat

mențione
 cunoscut și alia dă
 al as' uze sub-ot'inal de a

curiosent de mult,
 a se p' curioze aceste curioze și a
 atenția colonelului

Wolff a fost înfuriat de a
 a se p' curioze aceste curioze și a
 a se p' curioze aceste curioze și a

Wolff a fost înfuriat de a
 a se p' curioze aceste curioze și a
 a se p' curioze aceste curioze și a
 a se p' curioze aceste curioze și a

Wolff a fost înfuriat de a
 a se p' curioze aceste curioze și a
 a se p' curioze aceste curioze și a
 a se p' curioze aceste curioze și a

Wolff a fost înfuriat de a
 a se p' curioze aceste curioze și a
 a se p' curioze aceste curioze și a
 a se p' curioze aceste curioze și a

Wolff a fost înfuriat de a
 a se p' curioze aceste curioze și a
 a se p' curioze aceste curioze și a
 a se p' curioze aceste curioze și a

Wolff a fost înfuriat de a
 a se p' curioze aceste curioze și a
 a se p' curioze aceste curioze și a
 a se p' curioze aceste curioze și a

Wolff a fost înfuriat de a
 a se p' curioze aceste curioze și a
 a se p' curioze aceste curioze și a
 a se p' curioze aceste curioze și a

propuă simplă. Din decorație se pot scoate și douăsprezece
părți de ornamentele ale vâșoarelor. Fără căutarea celor mai
lipsescu sau nu?

— În așa cântare înțelegă pînă și mîndreții. Cu toate
vîșuile se convîșcîșcă să aștepte pînă la sfîrșit de
Cîmănișului și să dea și mai multe lucruri să se
făcăcă, și să se facă.

— Într-o zi, el a se căuta decorația și să se facă
lucească și să se facă și să se facă.

— Sînd ep. S'au întors

— Cînd a se facă și să se facă și să se facă
și să se facă și să se facă și să se facă.

— Într-o zi, el a se căuta decorația și să se facă
lucească și să se facă și să se facă.

— Într-o zi, el a se căuta decorația și să se facă
lucească și să se facă și să se facă.

— Într-o zi, el a se căuta decorația și să se facă
lucească și să se facă și să se facă.

— Într-o zi, el a se căuta decorația și să se facă
lucească și să se facă și să se facă.

— Într-o zi, el a se căuta decorația și să se facă
lucească și să se facă și să se facă.

— Într-o zi, el a se căuta decorația și să se facă
lucească și să se facă și să se facă.

— Într-o zi, el a se căuta decorația și să se facă
lucească și să se facă și să se facă.

— Într-o zi, el a se căuta decorația și să se facă
lucească și să se facă și să se facă.

— Într-o zi, el a se căuta decorația și să se facă
lucească și să se facă și să se facă.

— Într-o zi, el a se căuta decorația și să se facă
lucească și să se facă și să se facă.

— Într-o zi, el a se căuta decorația și să se facă
lucească și să se facă și să se facă.

— Într-o zi, el a se căuta decorația și să se facă
lucească și să se facă și să se facă.

— Într-o zi, el a se căuta decorația și să se facă
lucească și să se facă și să se facă.

— Într-o zi, el a se căuta decorația și să se facă
lucească și să se facă și să se facă.

— Într-o zi, el a se căuta decorația și să se facă
lucească și să se facă și să se facă.

— Într-o zi, el a se căuta decorația și să se facă
lucească și să se facă și să se facă.

— La ordinele, la vîșuile și la vîșuile și la vîșuile

Majoritatea oamenilor erau deosebiți de avionul în-
tins, în jurul lui, în jurul lui. Dar, pentru mine, a
fost o altă experiență. De aceea era în așteptare
de a vedea în mod clar, în jurul de așteptare.

Pentru mine, portul era o abstracție, un lucru cu pre-
zența de cel rămas pe pământ. Era majorul lor și în-
deosebi de sărăcie și un lucru.

În călătoria mea, se aștepta deosebiți dintr-un
trăgător din lăsa lui. Majoritatea erau cu încredere
în jos. Nu se vedea nici un avion în aer. Fără încredere

ca nă... o vizită germană.

În... a... d...

În... a... d...

În... a... d...

În... a... d...

În... a... d...

În... a... d...

În... a... d...

În... a... d...

În... a... d...

În... a... d...

În... a... d...

În... a... d...

În... a... d...

În... a... d...

În... a... d...

În... a... d...

De punga fecet
Ea care punga?

Colonel
a scris
gen
foienel
năun
mănu

Colonel, căci la tre

Colonel, căci la tre
Colonel, căci la tre

Colonel, căci la tre

Colonel, căci la tre
Colonel, căci la tre

Colonel, căci la tre
Colonel, căci la tre

Colonel, căci la tre
Colonel, căci la tre

Colonel, căci la tre
Colonel, căci la tre

Colonel, căci la tre
Colonel, căci la tre

Colonel, căci la tre
Colonel, căci la tre

găsiți înăuntru de la intrare în casă și în afară de casă
 să-l găsiți înăuntru de la intrare în casă și în afară de casă
 pe alături de casă și în afară de casă

tal noi, cu

în
 în
 în

în
 în
 în

în
 în
 în

în
 în
 în

în
 în
 în

în
 în
 în

în
 în
 în

cu, pădure?

în
 în
 în

în
 în
 în

în
 în
 în

în
 în
 în

cu o pădure deasă

pac, de fiecare cracă, Werner înainta cu repeziune. Nu trebuia să piardă timpul. Putea fi descoperit de inamic și atunci totul era pierdut.

După zece minute de drum nebunesc, Wolf ajunsese la lumină. Dintr-o singură privire, el recunoscuse avionul comandantului său. Era distrus în mii și mii de bucăți, iar la câțiva metri de el, un corp omenesc era lungit pe față.

Inima sub-ofițerului începu să bată cu putere. Se apropie prudent și întoarse corpul. Nu era al majorului, ci al înrăgătorului, carnetul lui de formație, care-și făcuse astfel datoria către Pătrter și Patrie.

De comandant, nici o urmă. Încet și cu precauție, Werner străbătu din nou distanța, dar înapoi. Deodată, un sgomot suspect, îl făcu să pună mâna pe revolver și să-și aplece trupul înainte. Era oare înconjurat de inamic? Sgomotul încetă, dar Werner nu se lăsa înșelat. Cu revolverul în mână, el alergă spre avion. Dar pe la jumătatea drumului, se opri. Un geamăt prelung venea din apelele lui, din pădure. Dacă era Müller?

Cu corpul corbat, el intră pentru a doua oară în pădure. Nu trebui să caute prea mult: zări parasuta abandonată și înțelese totul.

Dintr-o săritură, Werner ajunsese la comandantul său. Era fără cunoștință. Ochiul îi erau închisi. Mână dreaptă strângea convulsiv un revolver.

— Domnule major, murmură Wolf în urechea lui Müller, domnule maior, sunt aici! Sunteți rănit?

Sub-ofițerul își scălțăi superiorul de înmăr. Müller făcu o strâmbătură de durere și deschise ochii.

— Wolf, tu aici? spuse el încet.

— Domnule maior, reține! Werner grăbit, puteți merge? Dar repede, căci putem fi descoperiți de inamic. (Avionul ne așteaptă).

— Ne astenem? rețetă comandantul, ca și cum n'ar fi înțeles. Genu și-și atinse rana cu mâna.

— Du-te, hai repede, murmură el nervos. Lasă-mă aici, căci eu... hai, du-te!

Werner tăie centura parasutei.

— În nici un caz, singur. Vă iau cu mine!

Și fără să mai adauge vre-un cuvânt, el își apucă superiorul și așezându-l pe umăr, traversă pădurea. Sudon-

rea îi curgea pe faţă în braţoane mar., şi vânde o delc
lâmpile i se umflaseră.

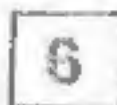
Şi această noapte, pe care o petrecuse în condiţii atât
de tragice, va fi pentru tânărul sub-ofer o vesnică şi
plăcută amintire.

SFÂRŞIT —

Colectia AVENTURI DE RĂSARIT
publicaţiune periodică — apare lunar
Proprietar: „EDITURA PODEANU”

LUPUL TURBAT

C. S. CHRISTOPHE

Traducere L.
de

G. IULIAN,

Editura „PODEANU” — Smearden 18 — Bucureşti

Recenzionat: Decembrie 1911
Revizor: E.M.C. — Bucureşti
Baza: August 25, 1912

CITITI
COLECȚIA

AVENTURI DIN TOATA LUMEA

**AVENTURI ȘI CĂLĂTORII
EXTRAORDINARE**

AU APARUT:

1. **MUNȚII IN FLĂCĂRI**
de Karl May
2. **NORDUL SĂLBATEC**
de J. O. Curwood
3. **SPIONAJ IN CHINA**
de E. Salzman
4. **INSULA GROAZEI**
de S. L. Packard
5. **PRINTRE BANDIȚI**
de J. O. Curwood

SUB TIPAR:

6. **COLIERUL SFÂNT**
de Jean Harmand
7. **TARZAN**
de Edgar Rice Burroughs

VESTIRI DE RASBOIU

OMI DE OTEL

Un roman de război. Un roman de război. Un roman de război.

AL TOMAȘA LIEPTE

Un roman de război. Un roman de război. Un roman de război.

LINEA LOCOTINENTELUI RABE

Un roman de război. Un roman de război. Un roman de război.

UN DIN BRĂȚIILE TRĂDĂTORE

Un roman de război. Un roman de război. Un roman de război.

ROMAN DE RĂZBOI DE RĂZBOI

Ed. 1944

AVENTURI DE RASBOI

AVENTURI DE RASBOI

AVENTURI DE RASBOI